

مالکیت جزایر سه گانه ابوموسی، تنب بزرگ، تنب کوچک
ریشه در دوره های پادشاهی هخامنشی، اشکانی و ساسانی دارد

چرا اینقدر خیابان ها شلوغ است؟

درباره عکاسی از رئیس سازمان صداوسیما در هیئت دولت

خدا رحمت کند رفتگان شما را، پدر بزرگم هر وقت می خواست درباره اهمیت تلویزیون حرف بزند مراد برقی را مثال می آورد، دلیل اینکه این مثال را می آورد این بود که روزی روزگاری در تلویزیون برنامه ای تولید می شد که در زمان پخشش پرنده در آسمان شهر پر نمی زد، حواسم هست در دام نوستالوژی نیفتم، حتی متوجه محتوای برنامه هم هستم، می دانم که حتماً حتماً به مراد برقی و خیلی از محتواهای دیگری که آن زمان تولید می شد ایراد جدی وارد است... دلیل اینکه نوشته ربا این مثال شروع کردم اظهارات پیمان جلی ریاست سازمان صداوسیماست، ایشان در مصاحبه ای با اشاره به آمار مرکز افکار سنجی دانشجویان ایران (ایسپا) گفته است ۷۲ درصد ملت ایران مخاطب رسانه ملی هستند، طبق آمار ایسپا این نظرسنجی به صورت تلفنی و از جامعه آماری ۱۷۱۵ نفری از شهروندان ۱۵ سال به بالا در زمینه «سنجش نگرش مردم در خصوص برنامه های صداوسیما» انجام شده است، دقیق تر اینکه احتمالاً کسانی که از آنها افکار سنجی شده حتماً باید بیننده تلویزیون باشند تا افکارشان در خصوص برنامه های صداوسیما سنجیده شود، راستش را بخواهید وقتی هفتاد درصد از زبان آقای جلی شنیدم یاد مصاحبه علی آقای پروین افتادم. خیلی سال پیش زمانی که علی آقای میر تیم ملی بود قبل از اعزام تیم به مسابقات مصاحبه ای کرد، خبرنگار درباره آمادگی تیم ملی از سرمربی سوال کرد، علی آقا نه گذاشت و نه برداشت و گفت تیم ملی ۸۰ درصد آماده است انشاء الله ۳۰ درصد باقی مانده را هم تا قبل از مسابقه به دست می آورد، حالا حکایت پروین، حکایت این روزهای آقای جلی است، اصلاً اگر شما ۷۲ درصد مخاطب دارید چه حاجت به مصاحبه کردن و درصد گفتن و نظرسنجی؟

خدا می داند نمی خواهم لوگوی کنم اما بالاخره ما هم در این مملکت زندگی می کنیم و چیزی که می بینیم این است که مدت ها است رسانه ملی با این همه خدم و حشم حتی نتوانسته مراد برقی بسازد، تازه آن چیزهایی را هم که داشت هر کدام به شکلی از دست داد، یک چیز دیگر به نام آمد آخرین باری که نام ایسپا خیلی سر زبان ها افتاد زمان انتخابات ریاست جمهوری بود، همان زمان بارها و بارها در صداوسیما عنوان می شد که نظرسنجی ها اعتباری ندارد، حالا چه شد یکبار معتبر شد؟ اصلاً اگر صداوسیما اینقدر مخاطب دارد چرا اینقدر خیابان ها شلوغ است؟

امیر جدیدی
روزنامه نگار و عکاس

وام بگیرد، اعضا و سهامداران اصلی مانع می شوند، عضویت کشورهای بریکس در هیئت مدیره نهادهای بین المللی بانکی و پولی تاثیرگذار است، وقتی آقای پزنشکیان از گسترش فعالیت NDB صحبت می کند، به این دلیل است که ایران به دور از تحریم های غربی و فشارهای سیاسی بتواند وام بگیرد، این کار عالی است، یا تبدلات مالی با پول های ملی، کشورها را به این سمت می برد که تاثیر تورم و نرخ برابری ارزها با یکدیگر را کنترل کنند، چون طرف مقابل باید اطمینان داشته باشد که این پول دارای ارزش و بدون اثر تورمی است، در مجموع پیشنهادهای آقای پزنشکیان راسازنده ارزی می کنیم.»

نیاید خودمان را با بریکس گول بزیم

عبدالرضا فرجی را، سفیر پیشین ایران در نروژ و مجارستان با انتقاد از معرفی کردن عضویت ایران در بریکس به عنوان یک راه حل برای مشکلات ایران از سوی برخی رسانه ها، اظهار داشت: «بریکس نهادهای است که از سوی کشورهای موسس، ایجاد شد که با یک جانبه گرایی مقابله و وابستگی به دلار را کم کنند، این هدف را دنبال می کنند اما نباید در کوتاه مدت، روی آن فکر کرد، این روند، یک روند با برنامه ریزی بسیار در مدت است که شاید چند دهه آینده جواب بدهد، ما نباید با توجه به مشکلات اقتصادی کشور بخواهیم فکر کنیم که مشکلات مان از طریق بریکس حل می شود، سه سال پیش هم که بحث عضویت ایران در شانگهای مطرح شد، دوستان در رسانه ها و رادیو- تلویزیون تبلیغاتی راه انداختند که با عضویت ایران چه اتفاقاتی قرار است بیفتد و مشکلات کشور تا حدودی کم می شود، همان زمان گفتیم که نباید اینقدر افراط کرد و مشکلات را با عضویت در شانگهای حل نخواهد شد و اصلاً اساس شانگهای اساسی اقتصادی نیست، حالا بریکس هم همین است، وی افزود: «این سازوکار تازه در حال عضوگیری است و اختلافاتی هم در آن وجود دارد، چین نزدیک به ۲۰۰۰ میلیارد دلار تبادلات تجاری با غرب و گروه هفت دارد، آیا می آید دلار را کنار بگذاریم؟ آیا این کشورها قدرت دارند طی سال های آینده یکجانبه گرایی آمریکا را تضعیف کنند؟ یک سال است که چنین جنگ و کشتاری توسط اسرائیل با حمایت آمریکا در منطقه جریان دارد، هیچ کس هم نمی تواند جلوی این یکجانبه گرایی آمریکا را بگیرد و هر روز به اسرائیل سلاح می دهد، سه کشور مهم عضو بریکس یعنی چین، هند و روسیه که قدرت های جهانی هستند، کاری نتوانستند بکنند، حتی کشوری مثل هند شریک تجاری اسرائیل است و حامی آمریکا و رژیم صهیونیستی محسوب می شود.»

این استاد دانشگاه با تاکید بر لزوم رفع تحریم ها برای بهره مندی از مزایای عضویت در این سازمان، خاطر نشان کرد: «ما نباید خودمان را گول بزیم و معطل این بمانیم که از طریق دستور کار بریکس مبنی بر جایگزینی دلار و مقابله با یکجانبه گرایی آمریکا، مشکلاتمان را حل کنیم، ما باید استراتژی ژئوپلیتیکی جدید و فوری برای کشور تنظیم کنیم و بر اساس آن برای لغو تحریم ها به مذاکره بپردازیم، ضمن اینکه حضورمان در بریکس و شانگهای خوب است، ریزنی هایی که در حاشیه آن با رئیس جمهور چین، مصر، روسیه و نخست وزیر هند انجام می شود، خوب و مفید است، اما اصلاً نباید مشکلاتی که داریم و مشکلاتی جدی هستند را فکر کنیم که می شود از طریق بریکس حل کرد، این روندی که بریکس دارد، با قطعیت می گویم حتی یک درصد امکان ندارد که در یکی دو سال آینده به ما جواب بدهد، ما از یک سال پیش عضویت مان در بریکس دائمی شد، تا زمانی که این تحریم ها وجود دارد، آیا رابطه اقتصادی هند که با ما به حداقل و سرمایه گذاری چین که تقریباً به حداقل و صفر رسیده و رابطه ایران و روسیه که تغییر چندانی در سال های اخیر غیر از بخش نظامی نداشته، طی دوسه سال آینده تغییری خواهد کرد؟ اگر قرار بود این روند تغییری ایجاد کند، در یک سال گذشته تحولی در این موارد ایجاد شده بود.»

اصلاحیه خبر سخنگوی قوه قضائیه

اصغر جهانگیر، سخنگوی قوه قضائیه در نشست خبری روز سه شنبه ۱ آبان ۱۴۰۳، از ۳ مورد بازداشت و ۱۶ تذکر به افراد به دلیل اظهار نظر علیه جبهه مقاومت خبر داده بود. این اعداد اگر چه در متن گزارش منتشر شده به هم می بیند به درستی نقل شده بودند اما در میان تیتیر این گزارش، اعداد به اشتباه ۱۶ بازداشت و ۳ تذکر عنوان شده بود که در این مطلب تصحیح می شود.

از رئیس حوزه با رئیس جامعه اجازه می گرفته است. لحن و ادبیاتی که حتی اعتراض آقای صادق آملی لاریجانی را هم در پی داشت در حالی که میباید با میزبانان آیت الله ندارد اما به تندی به آقای بزدی تاخت. برای این که بدانیم دو صدا به دو گانه مجمع و جامعه در قم یا جامعه روحانیت و مجمع روحانیون در تهران محدود نیست یادآوری واکتبی اخیر روزنامه جمهوری اسلامی با مدیر مسئول روحانی و اشتباه در دفاع از روحانیت هم گویاست که در نقد سخنان نقل شده از آقای میرباقری نوشت: «برخی افراد زبان به رجز می گشایند که معلوم نیست چند روز رزم جامه پوشیده باشند، از جنگ می گویند حتی اگر به قیمت کشته شدن نصف مردم شود اما معلوم نیست که در این جنگ قرار است خودشان در کجای این میدان باشند. آنچه تاکنون از نفاق و جنگ دیده ایم انگشت کردن در چشم خودی ها بوده است، کسانی که با این زبان از جنگ سخن می گویند باید کارنامه ای به اندازه همه هشت سال دفاع مقدس داشته باشند نه کمتر اما... اما بزرگان شان که یک سخنرانی هم در دفاع از «دفاع مقدس» نداشتند چه رسد به حضور در میدان...»

کسانی جنگ را اصل می دانند که اصالت شان به هر چه باشد به جنگ و جبهه نیست، امروز صدایشان بلند است معلوم نیست اگر - خدای ناکرد- نفاق و جنگ بلند شود کجا خواهند بود، آیا خودشان حاضرند یکی از نصف همان جمعیت جان بخته باشند؟ اگر پیش از انقلاب بر سر مبارز بودن یا نبودن در میان روحانیون اختلاف در گرفت و به همین خاطر عده ای با عنوان «روحانی مبارز» صف خود را جدا کردند و در شورای انقلاب تفاوت - و نه اختلاف - بر سر این بود که روحانیت باید حزبی شود یا نه به مرور به دیدگاه های سیاسی و اقتصادی و فرهنگی تسری یافت ولی اتفاقاً اختلافی نبود که به تعبیر قرآنی امام خمینی «فشل کند» بلکه به عکس موجب رقابت و تکثر شد.

اهمیت قضیه به این خاطر است که جبهه واحد قائل به ولایت فقیه خود دچار این تقسیم و تکثر شد و اگر بنا بر تقسیمات دیگر باشد